

Posúdenie diplomovej práce Niny Csákayovej

Kruté zvuky

Katedra elektronické kultúry a sémiotiky

Fakulta humanitných štúdií, Univerzita Karlova v Praze

Predkladaná diplomová práca je od začiatku až do konca poznačená autorkiným osobným zaujatím pre zvolenú tému. Tento prístup sa pozitívne prejavil nielen na štylistickej úrovni, ale aj pri obsahových výkladoch, interpretáciách a vyvodzovaní vlastných záverov. Postup od Artauda k *noise music* sa v tomto podaní stáva sledovaním cesty hľadania, ktoré má všetky znaky poznávacieho procesu vo vlastnom zmysle slova. Nemenšie ocenenie si zaslúži skutočnosť, že autorka sa zároveň dokázala vyhnúť zvodom subjektivistického predvádzania dojmov a neodôvodnených postojov. Celá jej práca je (napriek občasným rétorickým vystúpeniam proti vláde pojmov a logocentrizmu) poznačená úsilím o argumentáciu.

K predloženému textu uvádzam tieto pripomienky:

- Vzhľadom na to, že autorka vehementne vystupuje proti reprezentácii a jej vláde (predovšetkým v umení), by bolo vhodné, keby chápanie tohto pojmu spresnila. Definícia, ktorú preberá na s. 16 je dosť neurčitá a nevystihuje podoby reprezentácie. Autorka tu mohla využiť napr. Foucaultove analýzy reprezentácie zo *Slov a vecí*.

- Autorka niekedy prejavuje sklon ku generalizujúcim tvrdeniam, ktoré by v doslovnej podobe asi ťažko obhajovala. Napr. tvrdenie o umení 20. storočia na s. 31, tvrdenie o lingvistickom obrate na s. 32 (čo tu vlastne tento

výraz označuje, je to naozaj „lingvistic turn“?), tvrdenie (neargumentované) o Lévi-Straussovom postoji k „umeleckým operáciám s povahou náhodnosti“ (s. 39) a i.

- Ku konci svojho textu sa autorka obracia k spoločenskému kontextu, v ktorom sa *noise music* nachádza a charakterizuje ju ako „výraz protestu proti súčasnému stavu spoločnosti“ (s. 44). V zozname umelcov a skupín, ktoré do tohto dost' voľného zoskupenia patria, však nájdeme viacerých, ktorí svoje umelecké gesto bez väčších protestov a dokonca ochotne dali do služieb hudobného priemyslu, aby z toho vzápätí úspešne profitovali. Napokon autorka sama cituje názor, že jediným univerzálnym princípom je „uspieť“ (s 56). Nech si pod uspením predstavujeme čokoľvek, je dost' jasné, že sme sa tu vzdialili nielen od ambície protestovať, ale aj od zámeru prísť s performáciou bez kódu (kódom sa predsa môže stať aj využívanie hlukov).
- Autorka na s. 43 a i. hovorí o „predlingvistickej skúsenosti“. Sám pojem by si asi zaslúžil bližšie vysvetlenie, zaujímalo by ma však, ako poslucháča k tejto skúsenosti môže priviesť hudobná prax (predstavme si poslucháča, ktorý je zasvätený, pozná skladateľa a vie, čo ho na koncerte čaká).
- Jazykový prejav autorky je vcelku kultivovaný, dojem však kazia niektoré štylisticky nezvládnuté pasáže, napr. na s. 49 - 50 „Utopická je... Umenie šumu...“ až po koniec odseku. Autorka uvádza svoje zdroje, cituje a parafrázuje v súlade s normou. V inak starostlivo vypracovanom zozname literatúry chýba odkaz na Albrechta a Herca (cit. na s. 46, 47).

Navrhujem, aby práca Bc. Niny Csákayovej bola prijatá k obhajobe a predbežne navrhujem známku 2.

Prof. PhDr. Miroslav Marcelli, PhD.